

mines vietvardžių lytis, jo darbas būtų buvęs kur kas kompaktiškesnis ir preciziškesnis. Atskiri poskyriai ir skirsniai, suprantama, būtų gavę visai kitą pavidaļą.

Iš kitų smulkesnių trūkumelių ir netikslumų galima nurodyti pasitaikančias abejotinas etimologijas, ypač tais atvejais, kai priesaginis oikonimas vedamas tiesiog iš bendrinio žodžio. Pavyzdžiu, iš slaviškos kilmės bendrinį žodžių *pōpas*, *pātašas* (< vok. *Pottasch*), *randas* (< lenk. *rząd* „valdžia, valdyba...“), *sābalas*, *tāboras*, *važnyčia* vedami vietų vardai *Papiškės*, *Papiškiai* (p. 55), *Patāsinė* (J. Princo netiksliai rašoma *Patašynė*), *Patāškės*, *Patāškė* (p. 55), *Rāndiškė* (p. 55), *Sabališkėnai*, *Sabališkės* (p. 56), *Tabaraī*, *Tabarauskai* (p. 56), *Vazniškiai* (Gudeliai; J. Princo netiksliai – *Važniškiai*), *Vazniškiai* (Liudvinavas; p. 57) iš tiesų yra priesagos -išk- vediniai iš asmenvardžių *Pāpas*, *Patāsius*, *Rāndis*, *Sabalys*, *Tābaras*, *Tabarāuskas*, *Vaznis*, *Vaznys*, *Vāznius*. Kitas reikalas, kad dalis šių asmenvardžių gali būti slaviškos kilmės.

Kaimo vardas *Demeniškiai* (p. 44) vestinas ne iš rusų Демьян ar lenk. *Dominik*, o iš liet. ežero vardo *Dēmenas*.

Vietvardžiai *Pakūonis* (lenk. *Pokojnie*) ir *Salāperaugis* (lenk. *Salopirogi*) yra aiškūs substitucijos (Deutung) pavyzdžiai, bet autorius juos mini tik galūnių slavinimo skyrelyje.

Pasitaiko atvejų, kai lietuviškosios ir slaviškosios vietvardžio formos sugretinimo dar nepakanka nustatyti, kuri jų yra pirmesnė. Antai, autorius, kalbėdamas apie priesagų ir galūnių pasikeitimų, teigia, kad vietvardžių *Alšenai* (p. 65, 126; Garliava), *Barsūkai* (p. 164; Liudvinavas), *Bundōriai* (p. 166; Alytus) lenkiškosios formas *Olszany*, *Borsuki*, *Bondary* esančios pirmesnės, o jų lietuviškieji atitinkmenys esą perdirbiniai iš lenkų. Tačiau toks tvirtinimas reikalingas irodymu, tiksliau, reikalinga vietvardžio istorija. Juk, sakysim, vietovardis *Barsūkai* gali būti susidaręs vėliau, negu į lietuvių kalbą atėjo bendrinis žodis *barsūkas*. Vadinas, jis gali būti kilęs iš lietuvių kalbos žodžio (skolinio) *barsūkas*. Tuomet lenkiškoji vietovardžio galūnė -i tebus tik lietuviškosios -ai atitikmuo, bet ne atvirkščiai, kaip teigia J. Princas.

Knygos gale autorius pridėjo buvusios Suvalkų gubernijos žemėlapį. Tai labai reikalingas priedas, tačiau žemėlapio vietvardžių galėjo būti duotos ir lietuviškosios lytys, bent jau pačių lietuviškiausių vietų vardų.

Pasitaiko vienas kitas citavimo netikslumas, pavyzdžiui: L. 23, p. 1 yra *Likiškelio*, o J. Princas duoda *Likiškeliai*; *Sabeliškeniai* (tiksli forma yra *Sabališkėnai*) yra L. 23, p. 2, o ne p. 1; *Jokūboniai* – L. 23, p. 281, o ne p. 218.

A. Vanagas

NAUJASIS „RUSŲ-LIETUVIŲ KALBŲ ŽODYNAS“

Rusų-lietuvių kalbų žodynas. Sudarytas, panaudojant spausdinę ir rankraštinę medžiagą, kuria surinko J. Baronas. Paruošė V. Baronas ir V. Galinis. Redagavo A-I prof. B. Larinas, K-H ir T-Я J. Macaitis (ats. red.), O-C K. Musteikis. „Mintis“, Vilnius, 1967 (I d. 569 p., II d. 622 p.).

Žinomas pedagogas ir leksikografas J. Baronas (1873–1952) savo „Rusų-lietuvių žodyną“ išleido 1924 m. Antroji jo žodyno laida, žymiai papildyta ir pa-

taisyta, išėjo 1933 m¹. Šio žodyno ir paliktos gausios rankraštinės medžiagos pagrindu paruoštas naujas žodynas, kurį sudaro du didžuliai tomai – apie 200 aut. lankų. Žodynas apima per 75.000 žodžių. Tokio platus rusų-lietuvių kalbų žodyno lig šiol neturėjome.

Žodyno sudarytojų gerai padaryta, panaudojus spausdintą ir rankraštinę J. Barono žodynинę medžiagą. Šis žodyninkas, kaip žinoma, yra išvaręs gana gilią vagą lietuvių leksikografijoje. Jo „Rusų-lietuvių žodynas“ yra labai turtinas – Jame gausu ne tik liaudies šnekamosios kalbos ir įvairių raštų žodžių, bet ir jo paties vykusiai pasidarytų naujadarų. Per J. Barono žodyną į lietuvių literatūrinę kalbą įėjo tokie dabar žinomi žodžiai, kaip: *apžavai, gaisravietė, gembinė, links-muolis, niekalas* (brokas), *niršulys, niršus, nuoraudis, nuožvalgus, pastriūbomis, pa-šnekovas* ir kt.

Naujasis žodynas, nors ir sudarytas J. Barono žodyno pagrindu, tačiau maža kuo tėra panašus į jį, jei nebent žodyninių medžiagos turtinumu. Tieki savo apimtimi, tiek žodžių atranka ir jų leksikografiniu apdorojimu – tai naujas žodynas, sudarytas pagal tarybinės leksikografijos principus. I ji visų pirma įeina dabartinių rusų literatūrinės kalbos žodžiai, bet griežtai nevengta ir naujesnėje rusų literatūroje dažniau pasitaikančių tarmybų, taip pat pasenusių žodžių. Žodyne duota nemaža mokslo ir technikos terminų. Prie rusų kalbos žodžių, reikalui esant, pateikiama jų vartojimo charakteristika – nurodoma, kuriai kalbos sričiai jie prikluso, koks jų stilistinis atspalvis. Žodžiai smulkiai skirstomi reikšmėmis ir iliustruojami jų vartojimo pavyzdžiais. Po to už tam tikro ženklo (rombo) pateikiama nemaža kūrybiškai į lietuvių kalbą išverstų priežodžių, patarlių, frazeologinių žodžių junginių. Štai keletas jų: *врём как по писанному – meluoja išsiuosės; бу́йная головушка – падау́жа, pramúшgalvis, narsuolis; дать винта – pasprukti; дёшево да гнило – pigiā mēsą šunys éda; молчать в тряпочку – laikyti prikastą liežuví, neprasitarti, ко nereikia; не сносить головы – galq gauti, nusisukti sprandą; они друг друга стоять – abu labu tokiu, abu vieno galo; после ужина горчица – šaukštai popiet; пуганая ворона и куста боится – nušutės karštu ir šalta pučia; сделять из муhi слона – iš adatos vežimą priskaldyti* ir kt.

Žodynas daugeliu atžvilgių sudarytas pagirtinai. Tačiau kaip kiekviename dideliame darbe, taip ir šiame, pasitaiko vienas kitas netikslumas ar netobulumas. Nurodysime keletą mūsų pastebėtų mažmožių.

1. Žodžiai į lietuvių kalbą verčiami gausiais sinonimais (leksiniais, darybiniais, morfologiniais), pvz.: *дрожь – drebulyς, virpulys, virpesys, virpčiojimas, drebéjimas, kratulys, šiurpulys, šiurpas, žvarbis; krūpulys; дубина – 1. вéзdas, pagalys, brüklys, strypas, strampas, kuoka... 2. вéпла, véplys, baslys, mulkis, kvailys, dulbis, stuobrys, kiauladúra*. Gana daug prasminių ir stilistinių sinonimų randame kone prie kiekvieno platesnės reikšmės žodžio. Gausus sinonimų vartojimas, be abejos, yra teigiamas žodyno ypatybė, nes ne visada galima vienos kalbos žodžiui atrasti tikslų ir tik vieną kitos kalbos atitikmenę. Viename kontekste gali labiau tiki vienas atitikmuo, kitame – kitas. Tačiau, iš kitos pusės, per gausus sinonimų, o kartais ir ne sinonimų, o gana nutolusios reikšmės žodžių pateikimas vienam kitos kalbos

¹ Naujojo (1967 m.) žodyno pratarmėje ir leksikografinių šaltinių sąraše netiksliai nurodoma, kad antrasis leidimas buvo išleistas 1932 m. Iš tikrujų, antrojo leidimo paskutiniame puslapyje, tuoju po žodyno teksto, išspausdinta data – 1933 m. vasario 7 d. Tą dieną, matyt, žodynas buvo baigtas spausdinti. 1933 m. datą nurodo ir „Mažoji lietuviška tarybinė enciklopedija“.

žodžiu išversti, — kliudo jį suprasti reikiama reikšme. Imkim, pavyzdžiui, šio žodyno žodij **гуляка**, kuris į lietuvių kalbą verčiamas šiais atitikmenimis: *dykinėtojas, bastūnas, šlaitas; padauža, pludungis, ūžautojas, ūžikas, puotautojas, lėbautojas, girtuoklis;* **ночной гуляка** — *naktikovis, pabalda, naktibalda, kildašas.* Kaip matome, čia vienam rusiškam žodžiu pateikti gana skirtinos reikšmės lietuviški atitikmenys. Rusų kalbos žodynai žodij **гуляка** aiškina taip: „**тот, кто праздно и разгульно живёт**²; „ **тот, кто любит гулять**³. Jei pirmieji trys žodžiai (*dykinėtojas, bastūnas, šlaitas*) daugiau ar mažiau išreiškia žodžio **гуляка** turinį, tai *padauža* — labiau atitinka rusų *ночевा*, *pludungis* — **ветренник**, *ӯžautojas, ūžikas, puotautojas, lėbautojas* — **кутила, гиртуоклис — пьяница;** *naktikovis* (= *naktikovas?*) — retas tarminis žodis, reiškiantis *naktibalda*. Visiškai nesuprantamas ir nežinia, iš kur paimtas *kildašas* (akad. „**Lietuvių kalbos žodyno**“ V t. jis nejrašytas).

Žodis **балда** („**большой тяжёлый молот**“) į lietuvių kalbą verčiamas — *kūjis, kuoka, vēzdas*. Bet tai skirtinos reikšmės žodžiai: *kūjis* — geležinis įrankis, o *kuoka, vēzdas* — mediniai įrankiai ir labiau atitinka rusų kalbos žodij **дубина**.

бог — *dievas, dievaitis; stabas*. Vargu, ar reikalinas čia *stabas* (rus. *идол, истукан*).

петух — *gaidys, skėtronas*. Iš tikrujų, *skėtronas*, kaip ir *kakarikonas*, tėra gaidžio prievardis, o ne nominatyvinės reikšmės sinonimas.

2. Kai kurie rusų kalbos žodžiai į lietuvių kalbą verčiami retais, nesuprantamais J. Barono ar kitų autorių pasidarytais žodžiais, pvz.: **брэзгун** — *dygeklis* (J. Barono žodyno II 1. buvo *dyguoklis*), *neapsivieželis, išvingėlis, magašius, šleikštulis*. Neaišku, iš kur paimti žodžiai *dygeklis* ir *magašius*, jų akad. „**Lietuvių kalbos žodyne**“ nerandame.

Žodžiu **бунт** duodami šie atitikmenys: *ryšulys, gniutulas, gezulas, kypa*. Vietoje žodžio *gezulas* geriau buvo vartoti *kezulas*. Žodžiu *kypa* „**Lietuvių kalbos žodyne**“ duodama „**krūvos, virtinės**“ reikšmę, o ne „**ryšulio**“.

буревал verčiamas: *vėtralauža, vėjalauža, griaumedis, išvartos, lūžtvė, sankrytos, išlaužos, išgulos, lūžtis, kirma, griaumenys*. Žodis *kirma* užfiksotas tik šiame žodyne. Šalia plačiai žinomas *lūžtvės*, reta *lūžtis* darosi neberekalinga.

Tur būt, iš A. Juškos žodyno į ši žodyną perėjo tokie reti žodžiai, kaip *byjus* „**боязнь**“, *blizgas* „**блесна**“, *dyksmiltė* „**лакусис смелыс**“ (сыпучий *necok*), *dotalas, dotas* „**подарок, дована**“ (подарок), *rūtis* „**рүсис**“ (погреб).

Vien J. Barono ir šiame žodyne vartoja žodžiai: *girdyklas* „**гéralas**“ (поэло), *spiegura* „**крénelé, kréna**“ (плена), *blastūnas* „**intrigantas**“ (интриганы), *gamus* „**продукtyvus, vaisingas**“ (производительный), *nuogapustys* „**лакусис смелынас**“ (сыпучие пески), *gydvytė* „**куортас**“ (куором), *geltymas* „**trynys**“ (желток), *sédis* „**сеансас**“ (сéанс), *plikšys* „**šíkšnosparnis**“ (летучая мышь).

Atrodo, kad žodynas visiškai galėjo be jų išsiversti.

3. Pratarmėje autoriai pažymi, kad, pateikdami rusiškų žodžių reikšmes, jie nevengia „**išimtinai atvejais net plačiau vartojamų svetimybių**“. Prie tokių „**išimti-**

² Žr. Словарь русского языка. Составитель С. И. Ожегов, изд. 4-ое, М., 1960.

³ Словарь русского языка. Сост. Институтом языкоznания Академии наук СССР, т. I, М., 1957.

⁴ Žr. S. I. Ožegovo žodyną.

nu“ atvejų galima būtų priskirti žodžius *bliūdas* (блюдо), *balana* (лучина), *bizūnas* (камча), *karčiama* (корчма), *rėčka* (бадья), *gryčia* (изба) ir kt., bet vargu ar reikalinti žodynui tokie germanizmai, kaip antai: *ronas* „rastas, sienojas“ (брёвно), *spangis* „rėčka, kubilėlis“ (бадья), *snapsas* „degtinė“ (шнапс), *tynė* „vonia“ (ванна).

Kai kurie žodyne vartojoami žodžiai dabar nebeteikiami literatūrinei kalbai, pvz.: *atmirti* „мирти, ишыкти,liautis egzistavus“ (отмереть), *rašytojinis* „раштоюж“ (писательский), *chuliganyti* „чулиганишкай elgtis“ (хулиганить), *kinietas* „кинас“ (кутаец).

4. Žodyne pateikiama nemaža įvairių mokslo sričių terminų. Dauguma jų vykusių vartojoami ir verčiami į lietuvių kalbą. Vis dėlto pasitaiko ir terminologinių netikslumų, nevienodumų. Žodyne nevienodai rašomi kai kurie sudėtiniai tikriniai pavadinimai, pvz.: *Gegužės pirmoji* (стр. маёвка, май, шестое и *Gegužės Pirmoji* (стр. первомай, первомайский, предмайский); *Paukščių takas* (стр. млечный, путь⁵), bet *Raudonasis Kryžius* (стр. крест). Reikėtų laikytis „Lietuvių kalbos gramatikos“ ir minėtų bei kitų panašių sudėtinės pavadinimų antruosius dėmenis rašyti didžiaja raide. Straipsnyje *героиня* rašoma *motina didvyré*, o straipsnyje *мама* tas pats žodžių junginys – *motina-didvyré*. Brükšnelis šiuo atveju ne reikalingas. Straipsnyje *заяц* rašoma *vaistinis smidras* (*Asparagus offic.*), o straipsnyje *спаржа-смыдра* (*Asparagus*). Rekomenduotina laikytis „Dabartinės lietuvių kalbos žodyno“ ir rašyti *smydras*. Taip pat reikėtų rašyti ne *pokelinis tabakas* (стр. начечный), bet *pakelinis tabakas*. Pasitaiko ir terminų kirčiavimo nevienodumų, pvz.: *žiovinis* (стр. зев) ir *žioveinis* (стр. львёнок), *býlpinigiai* (стр. издережки) ir *býlpinigiai* (стр. судебный), *väštaka*, *Fulica atra* (стр. курочка) ir *vaštakà*, *Fulica atra* (стр. лысун), *bùlvine saulégraža* (стр. груша) ir *bulviné saulégraža* (стр. земляной), *dešimtainė trùpmena* (стр. десятычный) ir *dešimtañē trùpmena* (стр. дробь), *néndri-né vištélė* (стр. водяной, курица) ir *nendriné vištélė* (стр. камышник) ir pan.

Žodyne taip pat galima aptikti pasenusių ir netikslių terminų. Būdingesnius jų paminėsime.

Straipsnyje *обезжиренный* randame lietuviškus atitikmenis *nuriebintas*, *nuriebinimas* (*nuriebinti vilnas*, *nuriebinti preparatus spiritu* ir t. t.). Tai tikras nesusipratimas. Galima ginčytis tik dėl žodžių *nuriebalinti* → *nuriebalinimas* (plg. *nu-vandeninti* → *nuvandeninimas*, *nužievinti* → *nužievinimas* ir t. t.) taisyklingumo ir jų tinkamumo apibendrintai daiktavardinio veiksmažodžio šaknimi žymimos medžiagos pašalinimo reikšmei nusakyti⁶, bet šiam reikalui jokiu būdu negali būti vartojoami iš būdvardžių padaryti veiksmažodžiai ir jų daiktavardiniai abstraktai.

Žodis *корейка* žodyne verčiamas lietuvišku atitikmeniu *krūtininė*, *krūtingalis*. Reikėtų arba nurodyti dvi šio rusiško termino reikšmes, arba versti tik *nugariné*, kaip siūloma „Rusų-lietuvių kalbų politechniniame žodyne“ (Vilnius, 1959). Žodis *корейка* gyvulininkystės terminų žodynelyje taip aiškinamas: „спинальная или поясничная часть спинной полутуши“⁷. Dabartinėje rusų literatūrinėje kalbo-

⁵ Rusiškų terminų rašybos nevienodumai šioje recenzijoje neaptariami, nors jų taip pat pasitaiko, pvz.: *Млечный путь* (стр. путь) ir *Млечный Путь* (стр. млечный), *лебедь кликун* (стр. лебедь) ir *лебедь-кликун* (стр. кликун) ir pan.

⁶ Plačiau apie tai žr. „Kalbos kultūra“, 7, Vilnius, 1964, p.29.

⁷ Энциклопедический словарь-справочник по животноводству, М., 1960, p. 219.

je žodis *котейка* pirmiausia vartojamas kaip tik šia reikšme⁸. Vilniaus miesto firmėnė mėsos parduotuvėse *котейка* taip pat vadinama tik *nugarine*.

Straipsnyje *непенад* hidrotechnikos terminu siūlomas žodis *perpuolis* (многоступенчатый *непенад* – *daugialaiptis perpuolis*). Melioracijos specialistai rusišką terminą *непенад* verčia lietuvišku *slenkstis* (многоступенчатый *непенад* – *daugiapakopis slenkstis*)⁹.

Sriuba *селянка* žodyne lietuviškai taip ir pavadinta – *selianka*. Kulinarai šią sriubą jau seniai vadina lietuvišku žodžiu *шиупине*. Šis pavadinimas vartojamas jau ir valgiarašiuose. Jis daug tinkamesnis, negu aukščiau minėtas skolinys.

Straipsnyje *двуручная* раšoma *двуручная пила* – *dvirankis piuklas*, o straipsnyje *пила* – *поперечная* (*двуручная*) *пила* – *dvitruakis piuklas*. Terminas *волк* verčiamas *jūrinis vilkas* (žuvis), *Anarhichas lupus*, o straipsnyje *волк* randa me *vilkutis*, *Anarhichas lupus*. Straipsnyje *заяц* nurodoma, kad *заячья копуста* – *didysis šilokas*, *Sedum maximum*, o straipsnyje *капуста* tas pats rusiškas terminas verčiamas *кишкio kopūstai*, *Oxalis acetosella*. Visi aukščiau minėti lietuviški terminai nepeiktini, bet tame pačiame veikale juos vis dėlto reikėjo suvienodinti.

Žodyne pasitaiko nevienodai vartojamų botanikos ir zoologijos lotyniškų terminų. Pvz.:

Лебедь кликун – *губь giesmininkē*, *Cygnus cygnus* (str. лебедь), bet лебедь-кликун – *губь giesmininkē*, *Cygnus musicus* (str. кликатъ). T. Ivanausko, M. Valiaus ir kitų ornitologų veikalose ši *губь* vadinama *Cygnus cygnus* L.

Морской лев – *jūrinis liūtas*, *Otaria Stelleri* (str. лев), *jūros liūtas*, *Otaria stelleri* (str. морской), bet *jūrų liūtas*, *Phoca leonina* (str. сивуц). Nesuvienodinti ne tik lotyniški, bet ir lietuviški atitikmenys.

Пасюк – *жывнё (пилкоji) жиуркē*, *Rattus norvegicus*, bet крыса – *жывнё (пилкоji)*, *Mus decumanus*. T. Ivanausko, S. Maldžiūnaitės ir kitų zoologų veikalose ši *жиуркė* lotyniškai vadinama *Rattus norvegicus*.

Орлан – *jūrinis erelis*, *Haliaeetus*, bet морской орёл – *jūrų erelis*, *Haliastus albicilla* (str. морской). T. Ivanausko veikalose šis erelis lotyniškai vadinamas *Haliaetus albicilla*.

Клуша – *куosa*, *Colenus monedula*, bet галка – *куosa*, *kiaukē*, *kovukas*, *varnelē*, *Coleus monedula*. „Lietuvių kalbos žodyne“, taip pat T. Ivanausko, S. Mastausko veikalose *куosa* – *Coloeus monedula*.

Išvardinsime dar šios rūšies terminų pateikimo korektūros klaidas, kurios gali klaidinti skaitytoją ir kurių nėra prie antro tomo pridėtame pastebėtų ir pataisyti klaidų sąraše. Pvz.: *выхухоль* – *muskusinė жиуркē*, *kurménas*, *Desman moschata* (= *Desmana moschata*); голубь : лесной голубь – *miškinis karvelis* *Coenas* (= *Columba oenas* arba *C. oenas*); красный : красный гусь – *flamingas*, *Phoenopterus* (= *Phoenicopterus*), plg. фламинго – *flamingas*, *Phoenicopteri* (= *Phoenicopterus*); свинка : морская свинка – *jūros kiaulytē*, *Clavia cobaya* (= *Cavia cobaya*), plg. морской : морская свинка – *jūros kiaulytē*, *Cavia cobaya*; сансан – *sakalas-keleivis*, *Falco pelegrinus* (= *Falco peregrinus*); конский : конский щавель – *arkliarūgštē*, *gudažolē*, *Rumex hyd-*

⁸ Ж. Словарь современного русского литературного языка, т. 5, М., 1956.

⁹ Ж. J. Čeičys, Melioracijos terminų žodynas, Vilnius 1960, p. 154.

rolopathum (= *Rumex hydrolapathum*), plg. щавель : конский щавель – *ilgalapė rūgštynė*, *gudažolė*, *Rumex hydrolapathum*; коноплянка – *čivylis*, *kana-pinė*, *čeklelė*, *Acanthis (Carduelis) canabina* (= *Acanthis cannabina*), plg. реполов – *čivylis*, *Acanthis cannabina*.

5. Ir rusiški, ir lietuviški žodžiai sukirčiuoti, išskyrus rašomus kursyvus. Kirčiuojant lietuviškus žodžius, stengiamasi nenutolti nuo įsigalėjusių literatūrinėje kalboje kirčiavimo taisyklių, nors jos dar ne visur yra tvirtos. Senasis J. Barono žodynas šiuo atžvilgiu buvo itin ydingas. Daugelis žodžių buvo kirčiuojami pagal rytiečių tarmę, kurios atstovas buvo pats autorius. Ypač nevykusiai buvo kirčiuojami tarptautiniai žodžiai. Šių klaidų naujajame žodyne nebéra.

Pastebėta labai nedaug kirčiavimo klaidų: *besiilsintis* (= *besiilsintis*) – str. отдыхающий, *karaliūnas* (= *karaliūnas*) – королевич, *liūnas* (= *liūnas*) – трясина, *nenudžiūvo* (= *nenudžiūvo*) – str. молоко, *septynmetis* (= *septýnmetis*) – семилетие, *šiñdra* (= *šindrà*) – бутерляк. Prie žodžio *Europa* duodami du kirčiavimo variantai – *Europà* ir *Euròpa*, nors kiti panašūs žodžiai kirčiuojami vienaip: *Bonà*, *Romà*, *Onegà*. Tuo žodyno sudarytojai, matyt, norėjo parodyti naują tos rūšies žodžių kirčiavimo polinkį, bet vargu ar pateisinamą.

K. Gaivenis ir A. Lyberis